

چهارمین کنفرانس شبکه‌های توزیع نیرو

نقش تعمیرات دوره‌ای در افزایش قابلیت اطمینان سیستم

حسن قوچه بکلو
دانشکده برق - دانشگاه اصفهان

چکیده

افزایش قابلیت اطمینان هریک از اجزاء سیستم توزیع چون ترانسفورماتورها، کلیدها، خطوط و غیره منوط به خودمی‌تواند سبب افزایش قابلیت اطمینان کل سیستم گردد. و در این راستا نقش تعمیرات دوره‌ای در افزایش قابلیت اطمینان اجزاء سیستم دیدنی بنظر می‌رسد. ولی تصمیم‌گیری در مورد زمان بهینه تعمیرات دوره‌ای برای این اجزاء بهیچوجه بدیهی نبوده و نیاز به بررسی مسائل متعددی دارد. از یک طرف تجهیزات قدرت معمولاً "پرهزینه بوده و خراب شدن آنها در بیشتر موارد از نظر اقتصادی قابل قبول نیست و نیز تعمیرات تجهیزات خراب علاوه بر هزینه ممکن است برای مدتی طولانی سبب قطع انتقال نیرو و در نتیجه کاهش قابلیت اطمینان سیستم شود. از طرف دیگر تعمیرات دوره‌ای بی‌رویه می‌تواند علاوه بر غیراقتصادی بودن به علت اینکه در مدت تعمیرات دوره‌ای نیز در بیشتر اوقات انتقال نیرو از تجهیزات صورت نمی‌گیرد می‌تواند اثر منفی در قابلیت اطمینان سیستم داشته و سبب کاهش آن گردد. پریودهای زمانی بهینه‌ای برای تعمیرات دوره‌ای تجهیزات سیستم

وجود دارنگه بمورتی اقتصادی بتواند سبب افزایش قابلیت اطمینان آنها شود و افزایش قابلیت اطمینان این تجهیزات می‌تواند منجر به افزایش قابلیت اطمینان کل سیستم شود.

شرح مقاله

گرچه کارهای نسبتاً زیادی در زمینه برنامه‌ریزی تعمیرات دوره‌ای نیروگاه‌ها صورت گرفته و لی در زمینه اجزاء سیستم توزیع این مطالعات به‌ندرت صورت گرفته است. دلیل عمده این امر اینست که در بیشتر موارد اطلاعات مورد نیاز برای انجام محاسبات به‌صورت قابل استفاده‌ای جمع‌آوری نشده است و در بعضی از اوقات تنها به راهنمایی‌های سازنده در مورد زمان مناسب بازدیدها و تعمیرات دوره‌ای بسنده می‌شود (مثلاً به مرجع [۱۵] رجوع شود). در صورتیکه اطلاعات این کاتالوگها صرفاً جنبه راهنمایی داشته و به هیچ وجه جوابگوی موارد مربوط به زمانهای مناسب تعمیرات تجهیزات در شرایط کاری مختلف نیست. محاسبات به‌کار گرفته شده در این کاتالوگها معمولاً مربوط به ساز بین رفتن و یا فرسودگی تجهیزات در شرایط کاری معتدل است (مثلاً به محاسبات مربوط به مدار شکن مرجع [۵] رجوع شود). در صورتیکه همانطور که می‌دانیم تجهیزات همیشه در شرایط کاری معتدل به‌کار گرفته نمی‌شوند و بایستی شرایط کاری را نیز در نظر گرفت.

در این مقاله با در نظر گرفتن تاثیر شرایط کاری در فرسودگی تجهیزات زمان بهینه‌ای برای تعمیرات دوره‌ها استفاده از مدل مارکوف تعیین می‌شود. البته چون تعیین پارامترهای مربوط به تاثیر شرایط کاری برای هر وسیله نیاز به بررسی آماری اطلاعات بخصوصی در مورد آن وسیله دارد به علت موجود نبودن کامل این اطلاعات در مثال ذکر شده در مقاله از پارامترهای فرضی استفاده شده است.

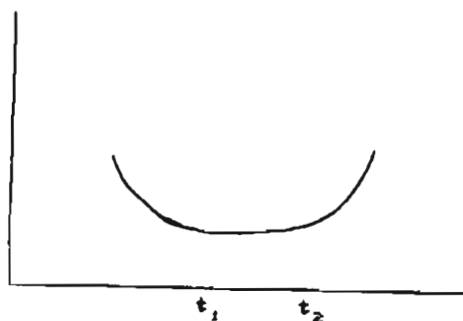
تعمیرات ایده‌آل [۴ و ۲ و ۱]

منظور از یک تعمیر ایده‌آل تعمیری است که پس از انجام آن وسیله تعمیر شده کاملاً شییه نشود. مثلاً تصفیه یا تعویض روغن یک ترانسفورماتور یا تعویض یک فیوز سوخته پیک فیوز سالم را می‌توان از جمله تعمیرات ایده‌آل در نظر گرفت. البته گرچه در ظاهر تعمیرات ایده‌آل باعث افزایش

قابلیت اطمینان تجهیزات می‌گردند ولی در حالت کلی تاثیر تعمیرات ایده‌آل در قابلیت اطمینان بستگی به تابع خطر تجهیزات پیدا می‌کند و مثلاً "حتی می‌تواند سبب کاهش قابلیت اطمینان گردد. تابع خطر چنین تعریف می‌شود.

$$\bar{h}(t) = \frac{\text{احتمال خراب شدن وسیله در فاصله زمانی } (t, t + \Delta t)}{\text{احتمال سالم بودن وسیله در فاصله زمانی } (0, t)}$$

فرم کلی تابع خطر چنین است [۲]

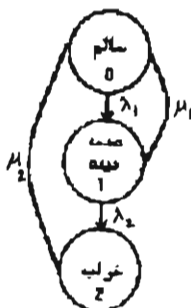
شکل ۱- فرم کلی تابع خطر

در این تابع فاصله زمانی $(0, t_1)$ مربوط به اشکالات پروسه تولید وسیله می‌باشد که نرخ خرابی بیشتری را نشان می‌دهد و بعد در فاصله زمانی (t_1, t_2) وسیله با نرخ تقریباً "ثابتی خراب می‌شود که بستگی به شرایط کاری یک وسیله دارد و $t_2 > t_1$ زمان فرسودگی وسیله است که دارای نرخ خرابی افزایشی است. البته هرگونه تعمیر ایده‌آلی در $t_2 > t_1$ می‌تواند باعث افزایش طول عمر کارکرد وسیله گردد ولی تعمیرات ایده‌آل در فاصله زمانی (t_1, t_2) کاملاً بی‌ثمر بود، چون معادل تعویض یک قطعه کاملاً "نویا قطعه کاملاً" نود دیگری می‌باشد. و تعمیر ایده‌آل در فاصله زمانی $(0, t_1)$ کاملاً "به ضرر سیستم می‌باشد چون مشابه تعویض یک قطعه که قسمتی از دوران تست خود را با

موفقیت گذرانده و احتمالاً دارای طول عمر زیادی است بایک قطعه که هنوز تست نشده است می باشد . در مدل مطرحه برای تابع خطر هر وسیله ای که مدتی طولانی به کار گرفته شود وارد مرحله فرسودگی خود می شود و رفته رفته با گذشت زمان احتمال بیشتری خراب می شود مثلاً " کنتاکتهای یک فیوز به مدار گذشت یک زمان طولانی اکسیده شده و فیوز خراب می شود ولی عملاً " یک فیوز در بیشتر اوقات قبل از فرسوده شدن در اثر جریان زیاد لحظه ای می سوزد . این پدیده که دارای توزیع پواسون می باشد باعث از بین رفتن فیوز در فاصله زمانی (t_1, t_2) می شود و همانطوریکه گفته شد تعمیرات ایده آل در این فاصله زمانی بی تاثیر است . ولی در بسیاری موارد وسیله یکبار خراب نمی شود مثلاً " شکستگی مقره ها و قطع خط ممکن است در چند مرحله صورت گیرد و یا آنکه خراب شدن روغن ترانسفورماتور به صورت تدریجی انجام می شود . در نتیجه برای بیشتر وسایل و تجهیزات که خراب شدن در چند مرحله صورت می گیرد نیاز به مدل مناسبی است تا با استفاده از آن قبل از کار افتادن کامل وسیله با تعمیراتی نسبتاً جزئی بتوان از خرابی کامل آن جلوگیری کرد . مدل مناسبی که از عهده این کاربرد می آید مدل مارکوف است .

مدل مارکوف تعمیر تجهیزات

در مدل مارکوف وضعیت یک وسیله با چند حالت مشخص می شود . مثلاً " در صورتیکه مدل ساده ای برای یک وسیله مدنظر باشد که دارای سه حالت سالم بودن ، صدمه دیدن و خراب شدن باشد مدل مارکوف آن به صورت زیر است

شکل ۲ - نمایش مدل مارکوف یک وسیله

در شکل ۲ خطوطی که حالت‌های مختلف راه‌یکدیگر ارتباط می‌دهند نمایش دهنده تغییر وضعیت از یک حالت به حالت دیگری می‌باشند. و مقادیری که روی این خطوط نمایش داده شده است نرخ انتقال از یک حالت به حالت دیگر در واحد زمان می‌باشد. مثلاً "فرض شده است که تجهیزاتی که به صورت شکل ۲ مدل شده اند با نرخ λ_1 در واحد زمان صدمه می‌بینند و تجهیزات صدمه دیده با نرخ λ_2 خراب می‌شوند. البته می‌توان تجهیزات صدمه دیده را با نرخ μ_1 در واحد زمان تعمیر جزئی کرد. و یا منتظر خرابی کامل آنها شد و سپس با نرخ μ_2 آنها را تعمیر نمود.

بیشتر تجهیزات سیستم قدرت پرهزینه بوده و در بیشتر موارد هزینه تعمیرات جزئی بسیار کمتر از هزینه تعمیرات کلی و یا تعویض کامل وسیله می‌باشد. به عنوان مثال تعویض روغن ترانسفورماتور بسیار اقتصادی تر از تعویض خود ترانسفورماتور می‌باشد. البته در صورتی که تعمیر جزئی کاملاً بی‌هزینه انجام شود نرخ بهینه تعمیر جزئی بینهایت زیاد می‌شود. ولی عملاً "تعمیر جزئی بی‌هزینه امکان پذیر نیست و همین امر سبب می‌شود تا مقدار بهینه محدودی برای نرخ بهینه تعمیرات جزئی تجهیزات مشخص شود که هزینه‌ها را مینیمم می‌کند.

محاسبه نرخ بهینه تعمیرات جزئی

در این قسمت مسئله تعیین نرخ بهینه تعمیرات جزئی در واحد زمان را به صورت یک مسئله بهینه‌سازی مطرح و سپس به حل آن اقدام می‌شود. در فرموله کردن مسئله به صورت مسئله بهینه‌سازی نیاز به تابع هدف و شرایط (تساوی و یا نامساوی) می‌باشد. در این مقاله برای مسئله بهینه‌سازی تابع هدفی در نظر گرفته می‌شود که معادل میانگین جمع کل تعمیرات جزئی و کلی تجهیزات در واحد زمان می‌باشد و سپس نسبت به مینیمم کردن این تابع هدف اقدام می‌شود. تابع هدف ذکر شده به صورت زیر است

$$J = \min_{\mu_1} \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_0^T (c_1(\mu_1) \mu_1 p_1(t) + c_2(\mu_2) \mu_2 p_2(t)) dt$$

که در آن $P_1(t), P_2(t)$ احتمالات حالت‌های صدمه دیدن و خراب شدن در زمان t بوده و $C_1(\mu_1)$ و $C_2(\mu_2)$ به ترتیب هزینه‌های تعمیرات جزئی و تعمیرات کلی می‌باشند. $\mu_1 P_1(t)$ و $\mu_2 P_2(t)$ امید ریاضی تعداد تجهیزاتی است که از صدمه دیدن و خراب شدن به سالم بودن تغییر حالت می‌دهند. بایک بررسی ساده ریاضی می‌توان نشان داد

$$J = \min_{\mu_1} (C_1(\mu_1) \mu_1 P_1(\infty) + C_2(\mu_2) \mu_2 P_2(\infty))$$

که در آن $P_1(\infty)$ و $P_2(\infty)$ احتمالات دائمی حالت‌های صدمه دیدن و خراب شدن می‌باشند. روابطی که برای احتمال حالت‌ها داریم به صورت زیر می‌باشد

$$\begin{bmatrix} \dot{P}_0(t) \\ \dot{P}_1(t) \\ \dot{P}_2(t) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} P_0(t) & P_1(t) & P_2(t) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -\lambda_1 & \lambda_1 & 0 \\ \mu_1 & -(\lambda_2 + \mu_1) & \lambda_2 \\ \mu_2 & 0 & -\mu_2 \end{bmatrix}$$

که در آن منظور از $\dot{P}_i(t)$ مشتق $P_i(t)$ نسبت به متغیر زمان می‌باشد. شرایط اولیه مورد نیاز برای حل این معادله دیفرانسیل به صورت زیر می‌باشد

$$P_0(0) = 1, \quad P_1(0) = 0, \quad P_2(0) = 0$$

برای حل در حالت دائمی مقادیر مشتق‌ها را مساوی صفر قرار داده و سپس معادله جمع احتمالات برابر یک را نیز به معادلات افزوده می‌شود خواهی داشت

$$J = \min_{\mu_1} (C_1(\mu_1) \mu_1 P_1(\infty) + C_2(\mu_2) \mu_2 P_2(\infty))$$

s. t. μ_1

$$-\lambda_1 P_0(\infty) + \mu_1 P_1(\infty) + \mu_2 P_2(\infty) = 0$$

$$\lambda_2 P_1(\infty) - \mu_2 P_2(\infty) = 0$$

$$P_0(\infty) + P_1(\infty) + P_2(\infty) = 1$$

پس از حل دستگاه معادلات بالا داریم

$$\begin{aligned} p_0(\infty) &= (\mu_1 \mu_2 + \lambda_2 \mu_2) / \Delta \\ p_1(\infty) &= \lambda_1 \mu_2 / \Delta \\ p_2(\infty) &= \lambda_1 \lambda_2 / \Delta \end{aligned}$$

که در آن Δ مطابق رابطه زیر می باشد.

$$\Delta = \lambda_1 \lambda_2 + \lambda_1 \mu_2 + \mu_1 \mu_2 + \lambda_2 \mu_2$$

پس از جایگذاری مقادیر احتمالها در تابع هدف بهینه سازی بدون شرط زیر حاصل می شود.

$$J = \min_{\mu_1} \frac{c_1 \lambda_1 \mu_1^2 \mu_2 + c_2 \lambda_1 \lambda_2 \mu_2^2}{\lambda_1 \lambda_2 + \lambda_1 \mu_2 + \mu_1 \mu_2 + \lambda_2 \mu_2}$$

که در آن برای سادگی از روابط $C_1(\mu_1) = C_1 \mu_1$ و $C_2(\mu_2) = C_2 \mu_2$ استفاده شده است. البته

منطق چنین روابطی اینست که اگر نرخ بازدید و تعمیر تجهیزات افزایش پیدا کند هزینه تعمیر یک

وسیله نیز به همان نسبت افزایش می یابد. البته این تقریب ممکن است دقیق نباشد ولی اگر تخمین

بهتری در دسترس نباشد می توان به آن اکتفا کرد.

حال می توان تابع هدف بالا را مینیمم کرد و مقدار بهینه نرخ تعمیرات جزئی μ_1 را تعیین کرد.

برای این کار مشتق J نسبت به μ_1 را مساوی صفر قرار می دهیم.

$$\frac{\partial J}{\partial \mu_1} = 0 \quad \text{یعنی}$$

$$2c_1 \lambda_1 \mu_1 \mu_2 (\lambda_1 \lambda_2 + \lambda_1 \mu_2 + \mu_1 \mu_2 + \lambda_2 \mu_2) - \mu_2 (c_1 \lambda_1 \mu_1^2 \mu_2 + c_2 \lambda_1 \lambda_2 \mu_2^2) = 0$$

و یا به صورت ساده شده آن

$$(c_1 \lambda_1 \mu_2^2) \mu_1^2 + (2c_1 \lambda_1 \mu_2 (\lambda_1 \lambda_2 + \lambda_2 \mu_2)) \mu_1 - c_1 \lambda_1 \lambda_2 \mu_2^3 = 0$$

همانطور که دیده می شود این معادله نسبت به μ_1 درجه دوم بوده و با جایگذاری مقادیر پارامترها μ_1

به راحتی قابل محاسبه می باشد. مثال زیر مقدار بهینه نرخ تعمیرات جزئی را برای مقادیر خاصی از پارامترها محاسبه می کند.

مثال عددی

در این مثال فرض می شود که نوع خاصی از تجهیزات از مدل مارکوف شکل ۲ پیروی می کند که برای آن مقادیر پارامترهای مدل به صورت زیر در دست است

$$\begin{aligned}\lambda_1 &= .2 \\ \lambda_2 &= .5 \\ \mu_2 &= .1 \\ c_1 &= 1 \\ c_2 &= 100\end{aligned}$$

همانطور که دیده می شود هزینه تعمیرات کلی ۱۰۰ برابر هزینه تعمیرات جزئی فرض شده که در بسیاری از موارد چنین نسبت بزرگی کاملاً معمول است. با توجه به این مقادیر برای پارامترها μ_1 از رابطه زیر بدست می آید

$$.2(.01)\mu_1^2 + 2(.2)(.1)(.1 + .05)\mu_1 - 100(.2)(.5)(.1) = 0$$

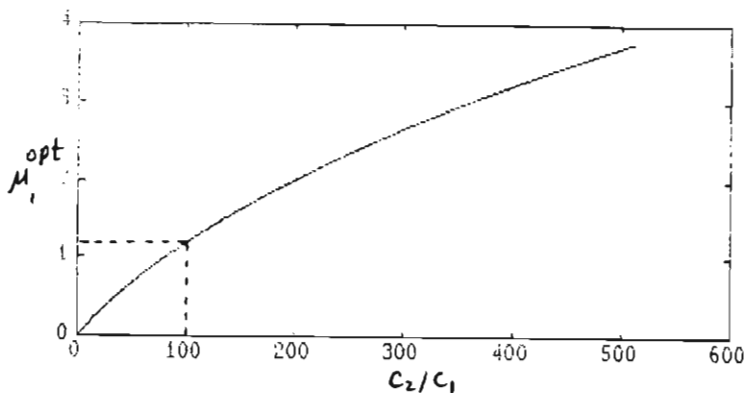
مقدار μ_1 برابر است با

$$\mu_1 = 1.19$$

و مقدار مینیمم تابع هدف به ازای این مقدار برابر است با

$$J_{\min} = \frac{.2(1.19)^2(.1) + 100(.2)(.5)(.1)}{.2(.5) + .2(.1) + 1.19(.1) + .5(.1)} = .444$$

در شکل ۳ تغییرات نرخ بهینه تعمیرات جزئی بر حسب نسبت c_2/c_1 رسم شده است.

شکل ۳- نمایش M_1^{opt} بر حسب C_2/C_1

همانطور که در شکل مشخص است هرچه نسبت C_2/C_1 افزایش پیدامی‌کند یعنی هزینه تعمیرات جزئی نسبت به هزینه تعمیرات کلی کمتر می‌شوند نرخ بهینه تعمیرات جزئی در واحد زمان افزایش پیدامی‌کند و بالعکس اگر خرابی وسیله هیچ هزینه‌ای نداشته باشد نرخ بهینه تعمیرات جزئی نیز صفر می‌شود یعنی هیچ نیازی به تعمیر جزئی در این مورد نمی‌باشد.

نتیجه :

در این مقاله تعیین نرخ بهینه تعمیرات جزئی تجهیزات در واحد زمان مورد بررسی قرار گرفت . همانطور که ذکر شد در بسیاری از موارد خرابی تجهیزات در چند مرحله صورت می‌گیرد و در این صورت تعمیرات دوره‌ای می‌توانند نقش عمده‌ای را در افزایش قابلیت اطمینان وسیله ایفا کنند. افزایش قابلیت اطمینان تجهیزات نیز بالطبع در بهبود قابلیت اطمینان سیستم موثر است . البته تعمیرات دوره‌ای نمی‌توانند بی‌رویه صورت گیرند چون علاوه بر غیر اقتصادی بودن می‌توانند بسیار افزایش مدت زمان کار نکردن وسیله باعث کاهش قابلیت اطمینان تجهیزات نیز بشوند. در این مقاله بررسی انجام شده برای تعیین نرخ بهینه تعمیرات جزئی تجهیزات بر اساس مدل مارکوف انجام گرفت . البته مدل پیشنهادی را می‌توان برای تجهیزاتی در چند مرحله از کار می‌افتند تکمیل

کرد و تئوری مربوطه منطبق بر کارهایی است که در این مقاله توضیح داده شده است . ولی برای سادگی ارائه مطلب تنها مدل مارکوف سه حالت مطرح و بررسی شد که خود آن نیز به نتایج جامعی منتهی شد.

مهمترین مسئله‌ای که در تعمیر و نگهداری تجهیزات مطرح است کمیود اطلاعات جمع آوری شده است . همانطوریکه در مثال عددی دیدیم برای محاسبه مقدار بهینه نرخ تعمیرات جزئی در واحد زمان نیاز به تعداد دانستن تعداد زیادی مقادیر پارامترهایی باشد که بایستی با کارهای آماری از روی - اندازه گیری هاتعیین شوند ولی هنوز اینگونه اطلاعات در دسترس نیستند و کارهای آماری - بر روی اطلاعات جمع آوری شده به تازگی شروع شده است . و شاید از اهداف مهم مقالات منتشره در زمینه - تعمیر و نگهداری همان ایجاد علاقه برای جمع آوری و بررسی چنین اطلاعاتی باشد . با در دسترس قرار داشتن چنین اطلاعاتی برنامه ریزان می‌توانند بار و شپای موجود بر نامه‌های بهینه‌ای برای تعمیر و نگهداری و در نتیجه بهره‌برداری بهتر از تجهیزات تهیه و اجرا کنند . در اینجا لازم است که از بسرق منطقه‌ای اصفهان برای دسترس قرار دادن اطلاعات موجود قدر دانی شود.

مراجع:

- 1 مهندسی تعمیرات و نگهداری ، دکتر نظام‌الدین فقیه ، انتشارات نوید شیراز ، ۱۳۶۸ .
- 2 D.L. Grosh, A Primer of Reliability Theory, John Wiley, 1989.
- 3 R. Billint R.N. Allan, Reliability Evaluation of power systems, pitman Advanced publishing program, 1984
- 4 J. Endrenyi, Reliability modeling in Electric power systems, John wiley, 1978.
- 5 G. Carpinelli et. al, on the Evaluation of Mean Time between maintenances of circuit breaker for industrial plants, IEEE PAS-103 no 7 July 1984.

- 6 R.Mukerji J.H. Parker, power plant Maintenance scheduling ;
optimizing Economics and Reliability, IEEE power systems vol 6,no
2, May 1991.
- 7 H.H. Zurn & V.H. Quintana, several objective criteria for optimal
Generator preventive Maintenance scheduling, IEEE PAS-96, no 3,
May/June 1977.
- 8 L.Chen & J Toyoda, IEEE power systems vol 6 no 3, Aug. 1991 optimal
Generating unit Maintenance scheduling for multiarea system with
network constraints.
- 9 T.M. AL-Khaminy et, unit maintenance scheduling with Fuel constrains
IEEE Trans. on power systems, vol 7. no.2, May 1992.
- 10 SF6-outdoor Circunt Brcaker HGF 216/2B-CR Calalog, SPRECHER
ENERGIE.